Ongerustheid en verwachtingen van ouders van een acuut ziek kind: een kwalitatief onderzoek

Haio: VANDER STICHELE Lisa , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: Ampe Dries

Context: In de huisartspraktijk wordt de arts vaak geraadpleegd met de aanmeldingsklacht van een acute infectie bij kinderen. Bij de aanpak van een infectie bij hun kind gaan ouders in eerste instantie uit van hun eigen interpretatie van de klachten. Op het moment dat een ouder echter het gevoel heeft dat deze interpretatie ontoereikend is - hetzij door een onvoldoende controle over de gezondheid van het kind hetzij door een gepercipieerd gevaar van de klachten - zal men zich richten tot de huisarts. Het is van belang dat de ouder bij het verlaten van de consultatieruimte opnieuw het gevoel heeft controle over de situatie van het kind te hebben. Door aan de hand van kwalitatief onderzoek gedetailleerd te achterhalen wat de ouder ongerust maakt en wat er precies van de arts verwacht wordt, kunnen specifiekere handvaten geboden worden om hieraan tegemoet te komen.

Onderzoeksvraag: Wat zijn de ongerustheden en verwachting van ouders van een acuut ziek kind wanneer zij zich bij de huisarts aanmelden en hoe kunnen de antwoorden hierop bijdragen tot een betere eerstelijnszorg?

Methode: Deze dissertatie kadert in een ruimer onderzoek waarbij drie huisartsen-in-opleiding samenwerken rond ongerustheid bij ouders van een acuut ziek kind. Elke ouder die zich in een van de drie huisartspraktijken aanmeldde vanwege een acuut ziek kind van 0 tot en met 16 jaar werd actief gevraagd tot het invullen van een vragenlijst. Deze vragenlijsten zijn relevant voor de andere onderzoeksvragen binnen dit overkoepelend project. Specifiek in het kader van mijn kwalitatief onderzoek werd op het einde van de vragenlijst nagevraagd of de ouder op latere datum wenst deel te nemen aan een verder diepte-interview over de ervaringen rond deze ziekte-episode van het kind. De selectie van de ouders gebeurde met oog op een zo divers mogelijk publiek tot saturatie van de gegevens. De interviews werden opgenomen, verbatim neergeschreven en geanalyseerd met NVIVO software versie 12.

Resultaten: Van de 159 ouders die de vragenlijsten invulden, gaven er 41 aan dat zij gecontacteerd mochten worden voor een aanvullend diepte-interview. Uiteindelijk werden 10 ouders geïnterviewd. Allen waren moeders met een gemiddelde leeftijd van 38 jaar. Zowel het falen van het thuisbeleid op een vooropgestelde termijn als het ontbreken van adequate kennis betreffende de eigen mogelijkheden bij het ondersteunen van hun ziek kind gaf voor de ouders voldoende ongerustheid om een arts te raadplegen. Daarnaast blijft er onrust bestaan rond de last dat het kind mogelijk op dit moment ervaart of dat het ten gevolge van de huidige klachten in de toekomst zal ervaren. Wanneer ze een arts contacteren, rekenen de ouders veelal op duidelijke communicatie rond de diagnose alsook over de prognose van de aandoening. Verschillende ouders geven aan dat het ook van belang is dat er in de communicatie plaats is voor geruststelling alsook dat ze wensen ernstig genomen te worden.

Conclusie: Het belang van een duidelijke en eerlijke communicatie komt uit dit onderzoek duidelijk naar boven. Meer dan uit andere kwalitatieve onderzoeken blijkt uit deze studie het belang van een duidelijk vooropgesteld plan betreffende prognose. Dit aspect dient dan ook een wezenlijke plaats in te nemen in de consultatie met een ouder met een acuut ziek kind. Met zicht op het post-COVID tijdperk met mogelijke hieraan verbonden nieuwe bekommernissen kan deze kennis een nut hebben

binnen de consultatievoering.